

INDRUKKEN

VAN DEN HOOFDREDACTEUR

Het Evangelie in Rusland

RUSLAND HEEFT HEEL WAT ELLENDE DOOR-
worsteld in de laatste jaren.

Hetgeen geleid heeft tot een vragen naar God. De Sovjet-Regeering is daarop den strijd gaan aanbinden tegen den Christelijken godsdienst. Alle onderwijs werd er op ingericht, der jeugd alle godsbesef te ontnemen, en met godslasterlijke spotprenten en vertooningen het geloof te verwoesten. Zij, die Christus beleden, werden op allerlei wijzen vervolgd en achteruitgezet. . . .

Met een tegenovergestelde uitwerking dan bedoeld werd. Juist het drijven tegen den godsdienst was een sterke prikkel voor het vragen naar God. Onverschilligen, slapenden en onwetenden, werden wakker geschud; en een roepen en zoeken naar waarheid werd algemeen. Aldus werd de verbreiding van het Evangelie in Rusland in de hand gewerkt.

Toen besloot de Sovjet-Regeering, vrijheid van godsdienst te proclameeren. Maar dit had evenmin het door haar gewenschte gevolg. Want nu vond er een geweldige ont-plooiing plaats van de macht van het Evangelie.

Allerlei beperkingen bleven nog bestaan. Bij voorbeeld mochten er geen Bijbels worden ingevoerd. Thans is er echter ook in deze houding kentering gekomen. Men mag nu vrij Bijbels naar Rusland zenden, als er maar geen traktaten of boekjes bijgevoegd worden. En de Sovjet-Regeering stond toe, dat een Amerikaansch Bijbelgenootschap in Rusland Bijbels drukte, en wel op de Staatsdrukkerij te Leningrad! (Petersburg.) Ook heeft onlangs de leiding der jong-communisten aan haar organisaties verboden anti-godsdienstige spelen en avondvoorstellingen te geven, daar „zulke uitvoeringen tegen de kerk zijn gericht en er toe strekken om het gevoel der kerkleden te kwetsen, in het bijzonder waar het nationale minderheden betreft.”

Hoe deze merkwaardige verandering is ontstaan?

Millioenen in Rusland roepen om redding; strekken begeerig de hand uit naar het heerlijk Evangelie.

De twee miljoen Russische krijgsgevangenen, die jaren lang in Duitschland in kampen hebben gelegen, zijn met het Evangelie bekend geworden, nadat God door de ploegschaar den akker des harten had opengereten; en zoo is er een leger van evangelisten naar het vaderland teruggekeerd. Er zijn ook ontrouwen geweest, maar zeer velen hebben vastgehouden, wat ze in de vreemdelingschap ontvingen.

In Duitschland, waar men onder de krijgsgevangen Russen met ijver had gearbeid, begon men, toen dezen vertrokken waren, met niet minder ijver een weg te zoeken om de Russen in hun land te bereiken. De predikanten Kröger en Jack uit Wernigerode, in den Harz, hebben op allerlei wijze het Evangelie trachten te doen ingang vinden in Rusland. In ons land heeft Notaris James uit Maarssen met alle kracht geholpen, dit werk geldelijk te steunen. Geloovigen in Düsseldorf hebben evenmin stil gezeten en arbeiden nog voort. Dezer dagen ontmoette ik in Dillenburg een bekeerden Rus, die nu weer terugkeert naar zijn land om er de waarheid Gods te brengen. Hij zag er tegen op, maar ging toch met vertrouwen op God naar zijn volk. Ernst Brockhaus, vroeger in Düsseldorf, nu in Elberfeld wonende, schreef mij dezer dagen:

„Rustig, maar rijk gezegend wordt de arbeid onder de Russen voortgezet. Er kunnen nu Bijbels naar Rusland worden gezonden; elk exemplaar in een afzonderlijk pakket. Alleen mogen er geen andere geschriften worden bijgevoegd. De Bijbels mogen ook niet betaald worden. De Sovjet-Regeering wil, dat het geld niet uit Rusland gaat. Wij moeten dus alles gratis verzenden, hoewel zij, die de Bijbels ontvangen, daarvoor gaarne, voorzoover ze geld hebben, een goeden prijs zouden geven. — De vreugde bij de ontvangst van Gods Woord is groot. Ze is niet te beschrijven. Velen hebben lang en lang begeerd, zelf een Bijbel te hebben. En dat daar nu een Bijbel in een pakje voor hen komt, — ze kunnen het haast niet gelooven! Verschillenden hunner schrijven den eenen brief na den anderen om uitdrukking te

geven aan hun blijdschap en dankbaarheid. Anderen, die hooren, dat er Bijbels te krijgen zijn, schrijven nu dringend om óók een exemplaar te mogen ontvangen.

„Behalve dit verzenden van Bijbels schrijven wij ook brieven, die op eenvoudige wijze de waarheid verklaren, en moeilijkheden in het verstaan van het Evangelie trachten op te lossen. We mogen, als gezegd, geen gedrukte traktaten en geschriften zenden. Maar brieven worden toegelaten. En daarvan maken we nu ruimschoots gebruik. We vermenigvuldigen met de schrijfmachine onze brieven, die ingericht zijn op onderwijzing der ontvangers, en verzenden ze als gewone brieven.

„Zoo leidt onze God ons van schrede tot schrede in onzen arbeid onder de Russen. Wij mogen Zijn medearbeiders zijn in dit wonderbare werk. Het is nog de genadetijd!”

Bekende Russische schrijvers hebben vroeger, door duisternis en dwaling heen, het volk reeds gewezen op Christus; vooral Dostojewski, Ruslands grootste profeet, die gedurende zijn jarenlange ballingschap in Siberië als eenige lectuur een Bijbel had, dien een dame aan de grens hem toereikte, toen hij als balling Rusland verliet. Door zijn werken heeft hij toen al — nu een halve eeuw geleden — Rusland op zijn zonden gewezen, en gezegd tot studenten en intellectueelen: „Eerst als wij Christus vinden, zullen wij onszelf vinden.”

En daarna zijn de louterende en leerende lijdens tijden voor het volk gekomen, die nog zoo pas achter ons liggen. . . .

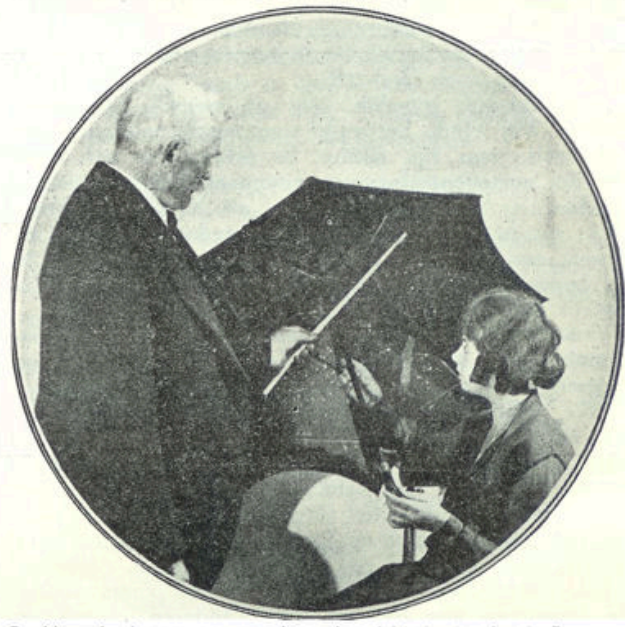
En toen trok het Evangelie overwinnend door het Rijk. . . .

Zegene onze God de honderdduizenden Bijbels, die nu al in handen der Russen zijn; en sterke Hij allen, die in en buiten Rusland onder de Russen met het Evangelie arbeiden!

„Dit zijn de woorden des eeuwigen levens,” zei een jonge geloovige, met een hart voor zijn Heiland, in het Russisch zijn mede-landgenooten toesprekende, en op een Russischen Bijbel wijzende, dien hij in de hand hield. „Ik zal u wat uit dezen Bijbel voorlezen. Het Russische volk is het volk der Godzoekers. En God zoekt u. Er is maar één Weg om met Hem in gemeenschap te komen. Dat is Christus. Hem zond God uit liefde. Hier op aarde leefde en leed Hij. Door menschen is Hij gekruisigd. Maar op Zijn dood volgt het leven; Hij is opgestaan.”

Naar zulke woorden luistert alles in ontroering.

O, het is een hervorming, een geestelijke opwekking, een beweging, die haar hoogtepunt nog niet heeft bereikt! Zal van Rusland uit, evenals dit met het bolsjewisme geschiedde, in Indië, in China óók de prediking van het Evangelie doorwerken? God geve het! Het Oosten open voor de blijde boodschap!

De binnenkant van een regenscherm, ingericht als sterrekaart. Door een Engelschen sterrekundige wordt les gegeven aan een student. Door den vorm van den sterrenhemel kan het onderwijs aanschouwelijk zijn.